

til annars erfingja. Getur maður þessi þá krafið erfingja um verðmæti þau, sem þeir hafa hlotið, innan frests þess, er greinir í 14. gr. 1. málsg. Ákvæðin í 15. gr. og 17. gr. eiga hér við eftir því sem við getur átt, sbr. og 19. gr.

Ákvæði þetta haggar ekki við gildi 56. gr. erfðalaga nr. 8/1962.

22. gr.

Nú er dvalarstaður erfingja kunnur, en ekki er þó unnt að koma arfi til hans, og ber þá að varðveita hann samkvæmt 3. gr.

V. KAFLI

Gildistaka og brottfallin lög.

23. gr.

Lög þessi taka gildi þegar í stað.

Falla þá úr gildi lög nr. 23/1922 um sönnun fyrir dauða manna, sem ætla má, að farist hafi af slysum og lög nr. 61/1980 um breyting á þeim lögum, svo og 3. töluliður 2. gr. laga nr. 74/1974 um meðferð opinberra mála.

Nú hefir mál verið höfðað samkvæmt lögum nr. 23/1922, er lög þessi taka gildi, og fer þá um það mál samkvæmt þeim lögum og lögum um meðferð opinberra mála, sbr. og lög nr. 61/1980. Réttaráhrif slíks máls og eldri mála ráðast og af þeim lögum. Ákvæðum IV. kafla þessara laga verður einnig beitt um dóma og úrskurði eftir eldri lögum, þegar svo stendur á sem þar segir.

Gjört í Reykjavík, 26. maí 1981.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Friðjón Þórðarson.

L Ö G

um breytingu á lögum nr. 15/1979 um breytingu á lögum nr. 101/1966
um Framleiðsluráð landbúnaðarins, verðskráningu, verðmiðlun
og sölu á landbúnaðarvörum o. fl.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Á eftir 2. gr. laga nr. 101/1966 (sbr. lög nr. 15/1979) komi ný grein, er orðist svo:

Verði búvöruframleiðsla meiri en þörf er fyrir á innlendum markaði og ekki fæst viðunandi verð fyrir umframframleiðslu á erlendum mörkuðum að mati Framleiðsluráðs, er landbúnaðarráðherra, að fengnum tillögum Framleiðsluráðs og fulltrúafundar Stéttarsambands bænda, heimilt með reglugerð að grípa til eftirtalinna tímabundinna ráðstafana:

- Að ákveða mismunandi verð á búvöru til framleiðenda. Í því sambandi er m. a. heimilt að ákveða framleiðendum fullt grundvallarverð fyrir ákveðinn hluta framleiðslunnar, en útflutningsverð fyrir það sem umfram er.

Að greiða hluta af niðurgreiðslum til framleiðenda í samræmi við framleiðslu-
magn allt að ákveðnu marki, en síðan stiglækkandi eftir því sem framleiðslan
vex þar fyrir ofan. Heimilt er að ákveða rétt frumbýlinga í samræmi við bústofn
þeirra.

Að innheimta framleiðslugjald til verðjöfnunar, sem má vera mishátt eftir
bústærð ef ástæða þykir til.

Heimilt er að ákveða sérstaklega með reglugerð rétt þeirra, sem hefja búskap,
draga saman búvöruhegundir eða hætta búskap. Enn fremur þeirra, sem hafa
mikinn fjármagnskostnað vegna bygginga sem teknar hafa verið í notkun 1976
eða síðar.

Heimilt er að nota samlímis ofangreindar heimildir.

Söluaðilum er skylt að halda eftir af greiðslum til framleiðenda þeirri fjárhæð
af andvirði innlagðrar búvöru, sem ákveðin er hverju sinni vegna framkvæmdar
ofangreindra heimilda, og standa skil á þeim fjárhæðum til Framleiðsluráðs.

- b) Að innheimta gjald af innfluttu kjarnfóðri. Gjald þetta skal annaðhvort vera
tiltekin fjárhæð á hverja þyngdareiningu kjarnfóðurs eða tiltekið hlutfall af toll-
verði kjarnfóðursins. Aldrei má gjald skv. þessari mgr. þó nema meiru en sem
svarar 200% af tollverði innflutts kjarnfóðurs. Að fengnum tillögum Framleiðslu-
ráðs getur landbúnaðarráðherra ákveðið endurgreiðslu kjarnfóðurgjaldsins að
hluta eða öllu leyti eða niðurfellingu þess til bænda, m. a. mismunandi eftir svæð-
um vegna harðæris, uppskerubrests eða til að auka framleiðslu búvöru, sem
skortur er á, að fengnum tillögum Framleiðsluráðs landbúnaðarins.

Skattstjórar skulu fyrir 1. júní ár hvert ókeypis og ótilkvaddir gefa Fram-
leiðsluráði upp í því formi sem það ákveður, afurðamagn og bústofn á hverju
lögbylí og hjá öðrum framteljendum, sem hafa meiri hluta tekna sinna af landbún-
aði. Einnig er þeim skylt að veita aðrar upplýsingar, sem nauðsynlegar eru í þessu
sambandi.

Sýslumenn, bæjarfógetar og í Reykjavík tollstjóri innheimta gjaldið við
innflutning. Landbúnaðarráðherra er þó heimilt að ákveða aðra innheimtuaðferð.

Sé ákvörðun tekin um að fella niður kjarnfóðurgjald, sem lagt hefur verið á
samkvæmt framangreindri heimild, skal endurgreiða það sem innheimt kann að
hafa verið af birgðum sem til eru þegar niðurfelling er ákveðin. Á sama hátt skal
taka gjald af birgðum söluaðila í upphafi gjaldtímabils.

Seljendur skulu senda Framleiðsluráði ársfjórðungslega skrá yfir alla sölu,
sé þess óskað. Tilgreina skal hverjir kaupendur eru, heildarmagn til hvers kaup-
anda og einingarverð.

- c) Framleiðsluráð fer með gæslu þess fjár, sem innheimtast kann samkvæmt heimild-
um þessarar greinar, og ráðstafar því með samþykki landbúnaðarráðherra.

Meðal annars er heimilt að verja því til að greiða verðbætur til þeirra,
sem minnka búvöruframleiðslu sína í því skyni að draga úr óhagkvæmri fram-
leiðslu, enda náist samkomulag um að ríkissjóður leggi fram a. m. k. jafnháa
fjárhæð, sem og til að jafna halla, er verða kann á útflutningi, milli söluaðila.

Gjöld þessi skulu ekki leiða til hækkunar á búvöruverði að svo miklu leyti
sem fjármagninu er varð til að jafna söluverð búvara milli framleiðenda.

Rísi ágreiningur um atriði, sem falla undir þessa grein, skal hann lagður fyrir
nefnd fimm manna til úrskurðar. Nefndina skipa tveir fulltrúar Stéttarsambands
bænda, tveir fulltrúar Búnaðarfélags Íslands og formaður tilnefndur af landbún-
aðarráðherra.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

3. gr.

Þegar lög þessi hafa öðlast gildi skal fella ákvæði þeirra svo og ákvæði annarra laga, er breytt hafa ákvæðum laga nr. 101/1966, inn í meginmál þeirra og gefa lögin út svo breytt.

Gjört í Reykjavík, 29. maí 1981.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Pálmi Jónsson.

L Ö G

um breyting á og viðauka við lög nr. 29 26. maí 1976, um kjarasamninga
Bandalags starfsmanna ríkis og bæja.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Við 1. málsg. 1. greinar laganna bætist: Lögin skulu með þeim hætti einnig taka til starfsmanna sjálfseignarstofnana, sem starfa í almannabágu samkvæmt lögum, til stofnana sem eru í fjárlögum eða njóta fjárframlaga til launagreiðslna úr ríkissjóði eða af daggjöldum, og til sameignarstofnana ríkis og sveitarfélaga, enda komi til samþykki viðkomandi stofnana.

2. gr.

8. grein laganna orðist svo:

Kjarasamningar skulu vera skriflegir. Kveðið skal á um lengd samningstímabils í aðalkjarasamningi.

3. gr.

Við lögin bætist nýr kafli, X. kafli, svohljóðandi:

X. KAFLI

47. gr.

Þeir félagar BSRB, sem ekki njóta ákvæða 14. gr. laga nr. 38/1954, skulu njóta atvinnuleysisbóta sambærilegra við annað launafólk, í samræmi við gildandi lög og framkvæmd þeirra á hverjum tíma, sbr. einkum IV. og V. kafla laga um atvinnuleysis-tryggingar. Bótaréttur skal m. a. háður því skilyrði, að atvinnulaus starfsmaður hafi sannanlega ekki neitað annarri vinnu, sem boðist hefur, sbr. 16. gr. laga um atvinnuleysis-tryggingar og túlkun hennar á liðnum árum.

Ríkissjóður ábyrgist greiðslu atvinnuleysisbóta til starfsmanna ríkisins og ríkisstofnana.

48. gr.

Sveitarfélög ábyrgjast útgjöld vegna atvinnuleysisbóta vegna starfsmanna sinna og starfsmanna stofnana sveitarfélaga hvert fyrir sig eða fleiri sameiginlega eftir því sem þau sjálf ákveða.